

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 34, Ostrava, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2016, čj. 22 A 128/2016-8, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 11. 2016, čj. 22 A 174/2016-7,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se u Krajského soudu v Ostravě domáhal zrušení v záhlaví specifikovaného usnesení vydaném krajským soudem v rámci soudního řízení správního. Krajský soud v Ostravě tímto rozhodnutím odmítl žalobu stěžovatele proti usnesení vydanému opět Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 22 A 128/2016.

[2] Krajský soud podaný návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) z důvodu nedostatku pravomoci odmítl. Rozhodnutí soudu při výkonu soudnictví je totiž vyloučeno z přezkumu krajským soudem v rámci správního soudnictví, neboť se nejedná o výkon veřejné správy dle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[3] Stěžovatel podal proti usnesení krajského soudu čj. 22 A 174/2016-7 kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nyní projednávaná kasační stížnost je další z řady věcí, v nichž stěžovatel podává opakované žaloby a další podání, které směřují proti aktům rozhodovací činnosti soudů. Jak je zdejšímu soudu známo z jeho činnosti, stěžovatel obdobný postup volil i v mnoha jiných věcech (srov. např. řízení vedená u tohoto soudu pod sp. zn. 10 As 214/2016, sp. zn. 1 As 61/2016, sp. zn. 1 As 55/2016, sp. zn. 1 As 5/2015 atd.). Stěžovatel v těchto věcech podává „správní žaloby“ proti rozhodnutím soudů vydaným ve správním soudnictví. Poté, co krajský soud takové žaloby usnesením odmítne, stěžovatel tato usnesení buď napadne další žalobou, nebo proti nim podá kasační stížnost. Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatele v těchto věcech buď odmítne, anebo řízení o nich zastaví pro nezaplacení soudního poplatku poté, co žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků zamítne s odůvodněním, že se v daných věcech jedná o „zjevně neúspěšné návrhy“ ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Rozhodnutí NSS pak stěžovatel napadá dalšími „správními žalobami“, čímž v konečném důsledku vytváří jakýsi „bludný kruh“, v němž se již dávno ztratila podstata věci, ve které se původně soudil.

[5] Jak Nejvyšší správní soud uvedl například v usnesení ze dne 29. 10. 2014, čj. 2 As 162/2014-42, „*z procesního postupu stěžovatele, a to nejen v nyní posuzované věci, je zřejmé, že mu jde zejména o generování dalších a dalších soudních rozhodnutí, o (...) bezobsažné souzení se pro souzení.*“ Příhodně charakterizoval tento stav zdejší soud také v usnesení ze dne 18. 2. 2015, čj. 1 As 5/2015-36: „*z podání stěžovatele nelze dovozovat, že by jeho snahou byla ochrana jeho veřejných subjektivních práv, ale pouze zpochybňování jednotlivých rozhodnutí soudů v nekonečně se řetězcím procesu, jevícím znaky obstrukční hry bez smysluplného významu.*“

[6] V nyní posuzované věci stěžovatel opět brojí kasační stížností proti usnesení, kterým krajský soud odmítl jeho „správní žalobu“ podanou proti usnesení téhož krajského soudu. Jakkoliv je kasační stížnost formálně přípustná, s ohledem na okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), nelze považovat podání kasační stížnosti za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Postup stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, které Nejvyšší správní soud vysvětlil např. v rozsudku ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48. Zneužitím práva se rozumí „*situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené*“ (viz též usnesení NSS ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16).

[7] Z výše uvedených důvodů soud kasační stížnost jako nepřipustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. V souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil Nejvyšší správní soud k provedení dalších procesních úkonů, tj. stěžovatele nevyzýval k zaplacení soudního poplatku, ani k doložení zastoupení advokátem.

[8] S ohledem na nepřipustnost podaného návrhu se Nejvyšší správní soud nezbyval namítanou podjatostí soudců krajského soudu ani podnětem k zahájení kárného řízení.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu